

Феєричні ПРИГОДИ

Феї та різдвяне
ДИВО

Авторка Юліта Ран
Ілюстраторка Лена Барді

Феєричні ПРИГОДИ

Аша, Торрі, Лікея та Гліанна — чотири сучасні феї. За розмірами вони наче великі метелики чи бабки, але зовні подібні до людей. Уміють літати й володіють магією. На відміну від казкових фей, ці мешкають у великому Місті й постійно стикаються з його викликами.

Щороку напередодні Різдва Місто наповнюється святою магією: люди стають добрішими та милосерднішими одне до одного. Однак цього року щось пішло не так... Магія не з'явилася, і люди злішають просто на очах. Наші феї мають повернути різдвяну магію в Місто! Задля цього їм доведеться здійснити мандрівку в часі, опинитися у Карпатських горах і відшукати там чарівну колядку. Лише вона зможе повернути магію Різдва у рідне Місто Аші та її подруг.

Юліта Ран

ФЕЇ та різдвяне ДИВО

Феї на варті Міста

Аша — голова цієї маленької компанії, фея-вигадниця. Вона завжди щось вигадує та потрапляє у пригоди, а все товариство — разом із нею. Аша непостійна й непосидюча, але має добре серце, любить своїх друзів і ніколи не мириться з несправедливістю — про що чи про кого б не йшлося.

Торрі — фея, яка має руки на всі штуки. Торрі чудово знається на різних механізмах, може полагодити що завгодно й розв'язати найскладніше технічне завдання. Торрі не любить багато говорити й віддає перевагу справам.

Лікея — фея-книжниця. В усьому Місті не знайти фею, яка б читала більше за Лікею. У її голові стільки різноманітної інформації! Вона знає відповіді на безліч запитань, про які інші феї навіть не замислюються.

Гліанна — чарівниця куховарства та решти хатніх справ. Ніхто не вміє так подбати про інших, як вона. Знає чимало прислів'їв і приповідок на кшталт: «Зберігай спокій і тримай сухі шкарпетки наготові» чи «У будь-якій незрозумілій ситуації сідай обідати». Виглядає, наче зірка сцени.

Глава перша

Різдво у Місті відзначали 25 грудня. Та різдвяна магія потроху з'являлася вже у листопаді, коли вулиці починали приміряти святкове вбрання. І що потужніше сяяли гірлянди на стовпах і деревах, що яскравіше переливалися золотом і сріблом ялинки на площах, що голосніше лунали різдвяні мелодії — то більше магії народжувалося у просторі.

Під впливом цієї магії люди веселішали й добрішали. Вони питали одне в одного: «Як ваші справи?». А зачувши, що у когось справи йдуть не дуже, охоче поспішали на допомогу.

Батьки сперечалися, цуценья якої породи подарувати дітям. Діти старанно вчилися, навіть якщо їм не дуже хотілося. Суворі директори пробачали своїм працівникам запізнення. Поліцейські дуже ввічливо заарештовували злочинців. А ті всерйоз присягалися, що облишать грабувати й шахраювати та візьмуться за якесь мирне ремесло — скажімо, пекти булочки.

До Різдва магії у повітрі накопичувалося стільки, що вона збиралася у хмари, невидимі для людей. Із цих хмар різдвяної ночі сипав чарівний сніг. Він заряджав Місто добротою і співчуттям на весь рік — до наступного Різдва.

Та цього річ щось пішло не так.

Ялинки причепурили, гірлянди розвісили, у вітринах засяяли оголошення про різдвяні розпродажі... Але магія не виникла. Ба більше — зникли й останні краплини торішньої. У Місті запанували гнів, злість і відчай.

День у день діти вередували та влаштовували істерики. Дорослі лаялися і сперечалися з найменшого приводу. Закохані розлучалися за годину до весілля. Бійки спалахували просто тому, що хтось комусь наступив у натовпі на ногу.

У листопаді Аша, Лікея, Гліанна і Торі ще не панікували:

— Чекайте, дівчата, магія Різдва ось-ось з'явиться.

У грудні ж вони питали одна одну:

— Ти точно прочитала все, що можна?

— Ви поговорили з усіма феями Міста?

— Ти певна, що занурилася достатньо глибоко у фейську інтернет-мережу?

— Ми дійсно нічого не дізналися, й досі не розуміємо, чому різдвяна магія зникла, і як нам її повернути?

І всі відповіді були невтішні...

За два тижні до Різдва у найбільшому Торговельному центрі Міста почалася бійка. Дві поважні пані не поділили останній флакон модних парфумів: кожна вважала, що саме вона має його придбати. За хвилину всі покупці билися одне з одним і з продавцями. А за півгодини люди геть ошаленіли, розтрошили магазин і вибігли на вулицю. Вони штовхали одне одного, били вітрини, застрибували на автівки і, здається, отримували задоволення від цього хаосу та безладу. Вдалечині завивали поліцейські сирени, але це нікого не спиняло.

Чотири феї саме летіли над центром Міста — до найкращого ресторану, на даху якого мешкала Гліанна. Вони трималися якомога вище над натовпом. Завернувши за ріг, феї опинилися на порожній вулиці. Тут, на хіднику, стояла дівчинка з плюшевим ведмедиком у руках. Вона притискала ведмежа до себе і гірко плакала. Навколо не було жодної душі.

— Де моя... Де моя мама?! — ридма ридало дівча.— Куди вона... поділася?

Подруги презирнулися і, не змовляючись, порушили одне з головних правил міських фей — не потрапляти людям на очі.

Вони спустилися вниз і закружляли навколо дівчинки.

— Спокійно, крихітко, зараз ми тобі допоможемо!

Дівчинка припинила плакати і широко розплющила очі від подиву. Лікея і Гліанна лишилися її розважати, а Торрі й Аша чимдуж полетіли назад, де шаленів натовп.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби
читати далі, придбайте, будь ласка,
повну версію книги.